

Р Е Ш Е Н И Е №186

гр.Перник, 25 септември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на седемнадесети септември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 442/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от В.К.М. ***, против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 97 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен поради неспазване на установената форма, наличие на съществени процесуални нарушения и като издаден в противоречие с целта на закона. По същество се иска съдът да уважи искането за получаване обезщетение в размер, съответен на реалните вреди, понесени от жилището на жалбоподателя. Излага твърдения, че сградата е негодна за обитаване, тъй като са констатирани конструктивни дефекти от природното бедствие.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността ѝ. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК и от лице, инициирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали къщата му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови потенциални права /да получи възстановителна помощ/ и интереси /по волята на административния орган да получи финансови средства/ и има предполагаем правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от 20.II.2013 г., когато е обявен по реда на чл. 31, т. 1 от ПОДКВПС. Независимо, че самото приложение със списъка на лицата, на които е отказано отпускане на възстановителна помощ няма белези на ИАА, според изискванията на чл. 59 от АПК, като резултат от подадено заявление от 29.V.2012 до кмета на общината, може да се приеме, че жалбоподателят е участник в административно производство пред органа, тъй като заявлението му е отхвърлено. В оповестения списък с лицата, на които е отказано финансиране за подпомагане и възстановяване на последици от природно бедствие не е отразен начина на обжалване, тъй като такъв не е предвиден по закон, но общата обжалваемост на административни актове налага да се приеме, че жалбоподателят ползува двумесечния удължен срок за оспорване. Жалбата е подадена на 1.IV.2013 и е в този срок. Съдът не

отчита като меродавно процесуално действие разпращането на съобщения от кмета на община Перник тъй като той няма такова задължение по закона и по правилника. Разпращането на такива съобщения, дори е недопустимо от разпоредбата на чл. 31 от Правилника, още по малко кмета на община Перник е органа, който да указва на населението пред кой съд може да се обжалва отказ на МКВП.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение, т. 97 на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност.

По основателността:

С молба от 28.V.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището ѝ. Към молбата си е приложила копие от акт за собственост на УПИ и п жилищна сграда, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка от лицензиран оценител и по конструктивна част, като в издадения от двамата специалисти протокол остойността на щетите по постройката е в размер на 1300 лева.

Към писмо, с което е свикано заседание на МКВП е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на лица съгласно приложение № 2, с отделно изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 29, ал. 3 от Правилника, редакция от 2012. г.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т.97 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището ѝ, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са "несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС".

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атаквания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган - МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от единствено компетентния държавен орган – МКВП. Съдът приема, че оспорвания акт, в частта, засягаща жалбоподателя е неправилен. От приложените към административната преписка протоколи от конструктор и лицензиран оценител се установява, че административния орган не е обсъдил в детайли понесените от жалбоподателя щети.

От тези протоколи за съда се налага убеждението, че комисията е постановила обжалвания акт, като се е съобразила единствено с оценителната част, предложена от експертите. Без обсъждане е останал факта, че сградата, собственост на жалбоподателя е опасна за обитаване, в какъвто смисъл са и възраженията му по основателността на решението, отнасяща се до него. Според становището на конструктора, сградата подлежи на конструктивно обследване – трябва да се установи до каква степен сградата е годна за обитаване или не; какви евентуални СМР са необходими за заздравяване на сградата, ако може в бъдеще време да се ползува или е необходимо премахване на сградата. Трябва да се изясни, необходими ли са за укрепване нови строителни елементи и каква е тяхната стойност, при установени от административния орган правила за отпускане на помощ за подпомагане за извършването на тези дейности.

От това следва, че решението в обжалваната част подлежи на отмяна и процедурата по разглеждане на искането да започне отначало при първоначално съобразяване със становището на конструктора, приложено по административната преписка. Следва да се назначи нов оглед и комплексна конструктивна и строително техническа експертиза. За целта, след връщане на преписката на МКВП, административния орган е задължен да изпрати преписката на кмета на община Перник за сформиране на ново експертно становище за конструктивно обследване на сградата, а от това да се определи и нова оценка за дължимата на жалбоподателя помощ по ЗЗБ за подпомагане и възстановяване.

Изложеното налага да се отмени решението на административния орган и делото да му се изпрати като преписка за изпълнение указанията на съда.

Предвид изложеното Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В.К.М. *** решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 97 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие.

ВРЪЩА административната преписка на МКВПМС за изпълнение указанията на съда.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/П/